

NEW YORK TIMES BESTSELLER
RITAE AUTOR

SUSAN MALLERY

Tee ÖNNELE

Originaali tiitel:
Susan Mallery
The Happiness Plan
2023

Kõik õigused käesolevale väljaandele, kaasa arvatud õigused kogu raamatu või selle üksiku osa kopeerimisele ja levitamisele ükskõik millisel viisil, kuuluvad Harlequin Enterprises ULC-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Enterprises ULC-ga.

Kaanekujundus pärineb Harlequin Enterprises ULC-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud.

See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Tõlkinud Raili Puskar
Toimetanud Stella Sägi
Korrektuuri lugenud Inna Viires

Copyright © 2023 by Susan Mallery, Inc.
© Tõlge eesti keelde ja eestikeelne väljaanne. Kirjastus ERSEN, 2023.

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises ULC või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

R09430823
ISBN 978-9949-87-128-5

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval veebipoest
www.ersen.ee

Susan Mallery All Access Facebooki grupile. Te päästate mu alati keerulisest olukorrast välja, pakute nime turundusfirmale (tänan, Deb!), linnale või isegi lemmikloomale. Teie armastus ja toetus toob mu päevadesse alati sära ja teiega suhtlemine teeb mulle suurt rõõmu.

Paljud teist on soovinud Heatheri edasisest elust rääkivat raamatut, nii et siin see on. Toremaid lugemiselamusi!

Esimene peatükk

„Kas võib olla võimalik, et sa võtad endale eraelus liiga palju kohustusi sellepärast, et püüad oma emotsioone mitte tunda?“ küsis Tori Rocha. Ta toon oli pigem murelik kui hukkamõistev. „Kassipojad? No tõesti! Just nagu sul oleks veel mõnd kohustust vaja?“

Heather Sitterly langetas pilgu kolmele magavale kahenädalasele kassipojale, kelle eest ta oli nõustunud hoolitsema, ja mõtles kliendile, kellega ta oli hommikul lepingu sõlminud, ning kõögiremondile, mille tegemist ta kaalus.

„Võimalik?“ kordas ta, endal nägu naerul. „Ei. Mitte võimalik, vaid pigem tõenäoline. Väga tõenäoline.“

Tori suunurgad tukslesid, just nagu püüaks ta mitte naeratada. „Probleemi tunnistamine on pool võitu. Kuidas ma saan sind aidata?“

Heather keeras randme sõbranna poole, kes oli ühtlasi 206 Marketing Groupi graafilise disaini osakonna juhataja, et Tori näeks ta nutikella ekraani.

„Neljakümne kahe minuti pärast tuleb neile sellidele süüa anda.“

„Neljakümne kahe minuti pärast nõupidamisruumis. Olen kohal.“

Samuti kõik teised osakondade juhatajad, mõtles Heather, sest neljakümne kahe minuti pärast on iganädalane aruandekoosolek.

„Täna.“

Heather läks oma suurde nurgapealsesse kabinetti, kus tal oli suur kirjutuslaud, väike nõupidamislaud ja tugitoolidega istumisnurk.

Kontrastina kontoriruumidele omasele mööblile oli kabinetinurgas pehmete külgedega mänguaed.

Heather pani kasti kassipoegadega diivanilauale ja võttis kapist paar pehmet tekki ning suure soojenduskoti. Ta lülitas soojenduskoti kõige madalamale temperatuurile ja laotas selle peale teki. Teisest tekist tegi ta väikese pesa. Ta tõstis magavad kassipojad hästi ettevaatlikult mänguaeda, kus nood näugusid mõne hetke, kuid jäid siis uuesti magama.

„Ma hoolitsen teie eest hästi,“ sosistas ta. „Paari nädala pärast olete juba nii suured, et võite oma uutesse kodudesse minna. Teil tuleb tore elu.“

Ent sinnamaani oli Heather nende asendusema. Kuigi kassipoegade asendusemaks olemine võttis aega, polnud see konti murdev ülesanne. Ta võttis pidevalt oma hoolde vastsündinud kassipoegi. Kui ta kassipojad oma koju viib, on talle abiks ta pahur ja skeptiline kass LC, kes teda ennast põlgas, aga oli kõikidele koju viidud kassipoegadele väga hea asendusisa.

Heather läks kirjutuslaua taha ja avas allkirjastatud lepingud uusima kliendiga, firmaga Mountain Goat Northwest. Ta oli näinud poolteist aastat vaeva, et firma oma kliendiks saada, mille tõttu pakkus allkirjastatud leping talle suurt rahuldust. MGNW tootis rõivaid erinevate välispordialadega tegelemiseks, kusjuures pööras suurt rõhku jätkusuutlikele kangastele ja erksatele värvidele ning kasutas ainult kunstkarusnahka. Paljud nende tooted olid eritellimustööd.

Heather oli soovitanud firmale kogemuslikku turunduskampaaniat, mis aitaks luua klientidega elupõlise lojaalse suhte, ning just selle strateegia tõttu oligi ta lõpuks MGNW oma kliendiks saanud.

Saatnud lepingud raamatupidamisele, vastas ta mõnedele meilidele. Ta oli selle tööga peaaegu ühele poole saanud, kui postkasti ilmus uus meil, mille teemareal kuvatud tekst oli talle tuttav.

Täpsemad DNA tulemused. Vaata, kes võivad veel sinu sugulased olla.

„Seda ma juba tean,“ pomises Heather lingile klõpsates. Ta logis Ancestry kontole sisse ja vahtis tuttavat informatsiooni.

Võimalike veresugulaste hulka kuulus paar kauget nõbu, paar vanaprouat Valgevenes ja üks abielus mees, kel oli kaks tütart ja kes elas Seattle'ist põhjas, umbes kolmveerandtunnise sõidu kaugusel. Heatheri pilk peatus viimasel sissekandel.

Fletcher Causey, vanus viiskümmend kaks aastat. Kiire internetiotsingu põhjal võis järeldada, et mees oli keskkoolis ajalooõpetaja, polnud kunagi vangis olnud, ja mehe Facebooki lehe põhjal, mis polnud Heatherile arusaamatutel põhjustel privaatne, oli tal kaks tütart. Ta tegeles spordiga, kasvatas aedvilju ja oli olnud viisteist aastat abielus. Ent Ancestry põhjal oli kõige mõjusam fakt see, et mees oli 97,5 protsendi suuruse tõenäosusega Heatheri isa. Heather oli üheöösuhte tulemus, kui ta mõlemad vanemad olid olnud kaheksateistkümnenaastased.

Sellest, et Fletcher võib DNA analüüsi põhjal ta isa olla, oli Heather saanud teada kuue kuu eest, kuid ta polnud siiani mehega ühendust võtnud. Tal oli emaga niigi keeruline ja ta ei vajanud veel üht klammerduvat sugulast. Ainult et tundus, nagu Fletcher võiks olla kena inimene ja ta oli ikka murdnud pead, kes ta isa võiks olla, ja...

„Kas see vastab tõele? Kas sul on kassipojad?“

Heather tõstis pilgu ja naeratas Samile, kes juhtis turu-uuringuid. Sam oli geenius, kes mõistis demograafiat ja trende ning kes mõtles sageli välja oma algoritmid, et numbritest paremini aru saada. Heather ei saanud täpselt aru, kuidas Sam tulemusteni jõudis, ent ta oli nendega rahul.

„Kolm tükki ja sina oled esimene.“

„Ma pesin käed ära,“ kinnitas Sam mänguuaia poole minnes. Ta võttis ettevaatlikult ühe kassipoja sülle, kes näugus pahaselt, kui Sam ta korra ümber pööras ja tagasi pani.

Kaks kassipoega olid musta-valgekirjud, üks hall. Teine kassipoeg peaaegu ei liigutanud end, kui Sam ta sülle võttis. Kui Sam oli

kassipoja soo kindlaks teinud, istus ta diivanile ja pani kassipojale hästi ettevaatlikult kaela tibatillukese sinise rihma.

„Pakun, et Russell Wilson,“ nentis Heather irooniliselt.

„Täpselt nii.“

„Sa ikka tead, et ta pole enam Seahawk. Ta lahkus meeskonnast ja meie ilusast linnast.“

Sam vangutas pead. „Mis siis. Ta on mu iidol veel ka kümme aastat pärast spordiga lõpparve tegemist.“

Heatheri kell andis märku, et koosolek algab viie minuti pärast.

„Kasside toit tuleb soojaks teha,“ ütles ta.

„Ma võtan kassipojad.“ Sam pani Russell Wilsoni kasti ja tõstis sinna ka teised kaks.

Heather läks puhketuppa, kust leidis Tori käterätte, kasside toitmiseks mõeldud süstlaid ja vatitupse kokku panemas. Laual oli purk kassitoiduga ja tass veega.

„Tegin vee juba soojaks,“ ütles Tori. „Aga kontrolli temperatuuri.“

„Täna. Sam valis juba oma kassipoja välja. Kas tahad ka ühele nime panna?“

Sõbranna naeratas. „Erinevalt Samist pole minul tahtmist neile ikka ja jälle sama nime panna ning mul on ideed otsa saanud. Las seekord paneb keegi teine nime.“

Neil oli reegel, et see, kes aitab kassipoegade esimesena, saab neile nimed panna – vähemalt nii kauaks, kuni kassipojad oma päris-kodu leiavad.

Heather segas kassitoitu ja kontrollis selle temperatuuri enne nõupidamisruumi viimist. Digitaalturunduse direktor oli juba halli kassipoja enda hoolde võtnud. Tori jagas vajalikud tarvikud laiali ja Heather täitis süstlad.

„Kuulduste põhjal on meil põhjust tähistada,“ ütles Elliot Young, kes oli Heatheri mentor ja äripartner, nõupidamisruumi sisenedes. „Keegi allkirjastas täna hommikul lepingu firmaga Mountain Goat Northwest.“

Elliotile järgnes üks turundusosakonna töötaja, kes lükkas sisse serveerimiskäru, millel oli tassikookide kuhi, mineraalvesi ja kohv.

Elliot istus Heatheri kõrvale ja sirutas käe kassipoja järele, kes oli Heatheri süles. „Sa nägid selle kliendi saamiseks suurt vaeva. Sa oled tähistamise välja teeninud.“

Kõik, kel polnud parasjagu kassipoega süles, aplodeerisid. Heather tundis uhkust ja tänulikkust.

„Selleni viis meeskonnatöö,“ kinnitas ta. „Meie oleme nende vastu head ja nemad meie vastu.“

Elliot pani kassipoja käterätile ja võttis kassitoiduga täidetud süstla. Sarnaselt kõigi teistega firmas 206 Marketing Group oli ka tema harjunud emata kassipoegi toitma ja nende eest hoolitsema. See käis muude töökohustuste juurde. Töövestluste ajal hoiatati kõiki võimalikke uusi töötajaid, et hoones on peaaegu alati kassid ja Tori koer. Neil, kel oli kassi- või koeraallergia tasus tõsiselt kaaluda, kas see töökoht on neile sobiv.

Kui kõik olid kooki süüdnud ja kohvi või vett joonud, võttis Heather koosoleku juhtimise oma kätte.

„Alustame kogemusliku turundusega,“ ütles ta endast vasakule vaadates.

Aruannet kuulates mõtles Heather, kui võrd tal on tööelus vedanud. Ellioti tarkade nõuannete tulemusena oli ta vältinud paljusid ohte, mis uusi firmasid ähvardasid. Tal oli korralik finantspagas ja tal oli õnnestunud meelitada enda juurde nii väga andekaid töötajaid kui ka väga häid kliente. Neli aastat pärast firma asutamist läks hästi nii firmal kui ka Heatheril endal. Vähemalt tööalases mõttes. Ta ülejäänud elu oli katastroof.

Nojah, mitte just kogu elu, kõigest ta elu romantika pool, mille põhjuseks oli ta suutmatuse suhtele pühenduda või öelda, et ta teist inimest armastab. Olgu, sellele lisaks oli tal probleeme usaldamisega. Ühtlasi sisemine segadus, sest ühest küljest ta tahtis oma bioloogilise isaga kohtuda, teisalt aga mitte. Ja siis veel ta ema. Ent muidu oli ta vaimne tervis igati korras.

Ja kuigi enamikku neist probleemidest – kui ema välja arvata – on võimalik lahendada, polnud tal julgust nendega tegeleda. Ning just

seetõttu oligi tal uus seltskond vastsündinud kassipoegi, kes viivad ta mõtted muudele radadele.

Parem juba kassipojad kui enda emotsionaalne analüüs, mõtles ta. Võib-olla on ärieline edu tema jaoks piisav ja see suhete värk polegi vajalik. Loomulikult oli see vale, aga Heather oli sellega rahul. Vähe-malt praegu.

„Kas ta magab? Isa ütles, et kui ta magab, ei tohi teda tülitada.“

„Ta ei maga. Ta kuuleb meid.“

„Kui me ta üles ajame, saame me pahandada. Ta tegi eile väga kaua tööd.“

Daphne Brown lebas liikumatult, püüdis kõigest väest mitte naerata, kui ta kuulas, kuidas ta mehe lapsed magamistoa ukse taga valju häälega sosistavad. Tavaliselt magasid lapsed nädalavahetusel kauem, aga nad olid eevil eesootava matka üle isa ja onudega, mille tõttu tõusid voodist juba kell kuus. Daphne oli ignoreerinud põntsumist trepil, kui lapsed alumisele korrusele jooksid, aga nende rääkimise foonil oli magamine võimatu.

„Ma tahan tere hommikust öelda,“ lausus Alexa valjemalt. Alexa oli kolmest lapsest noorim.